

intet at sige, men at de forlange, at Gælden skal kvitteres, saaledes at der ikke maa snakkes mere om den Sag, det forekommer mig fuldstændig uberettiget, og jeg tillod mig derfor i dette Central-komiteemøde øjeblikkelig at forlange følgende Protest ført til Protokols: „Medlem af Centralkomiteen“ — og saa mit Navn — „nedlægger Indsigelse imod, at Bestyrelsen har kvitteret en Obligation paa 140,000 Kr., Rest 70,000 Kr., uden at hele Gælden med Renter og Rentes Rente var betalt. Der manglede i alt en 14—15,000.“ Denne Protest blev det mig først nægtet af Formanden at faa ført til Protokols. Efter at der var ført en lang Forhandling om det, og de andre Medlemmer havde faaet Lov til at føre en Protest mod min Protest til Protokols, fik jeg endelig Lov dertil, og den staaar altsaa den Dag i Dag i Centralkomiteens Protokol.

Men nu viste det sig alligevel, at der mangler en 14—15,000 Kroner, og dem slipper nu Hr. Bahnsen ikke saadan uden om, fordi dem skylder han endnu den Dag i Dag, og der løber stadig Renter paa. Han er ikke færdig med os endnu, saa hans Velgørere kunne godt faa Lov til at tage et lille Løft endnu. Men have de taget det store Løft, hvorfor skulde de saa ikke tage det lille med? Saa stillede jeg følgende Forslag i Komiteen, at Centralkomiteens Medlemmer indbyrdes skyde sammen et saa stort Beløb, at den Bahnsenske Gæld med Renter og Rentes Rente er fuldt udbetalt, og jeg tilbød selv at tegne mig for 500 Kr., ligesom jeg havde Bemyndigelse fra Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) til at tegne ham for et lige saa stort Beløb. Her var nu det første Tusind Kroner af dem, der manglede. Der blev jo stor Opstandelse, kunne I tænke, i Centralkomiteen over, at jeg stillede et saadant Forslag! De høje Herrer vare rigtignok alt andet end taknemmelige! Jeg synes, det skulde de sandelig have været. Naar de saa daarligt havde administreret Midlerne, at der var lidt et saa stort Tab, saa synes jeg sandelig, de skulde være taknemmelige, fordi det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds og jeg vilde erlægge hver vore fem Hundrede Kroner. De grø jo dog ikke saadan paa Træerne, og ingen af os er jo dog saadan Millionærer, det ere vi skam ikke. Men Resultatet var det, at det vilde de paa ingen Maade gaa ind paa, de vilde aldrig høre noget om det. Det vakte meget stærk Modstand, og de tilstedeværende Medlemmer af Komiteen

vilde ikke en Gang have det til Afstemning, idet de erklærede, at naar det kom til Afstemning, gave vi, Centralkomiteens Medlemmer, derved Bevis for, at vi vare ansvarlige for Komiteens Midler. Ja, om vi ere juridisk ansvarlige, ved jeg ikke, men moralsk ansvarlige det synes jeg virkelig vi ere (Afbrydelse: nej, de andre!). Ja i dette Stykke; det var passeret, før jeg kom derind. Men jeg mener, at i den Administration, som foregaar herefter, har jeg mit moralske Ansvar med, det kan, synes jeg, ikke nægtes. Men de vilde altsaa ikke en Gang sætte Forslaget under Afstemning. Vi holdt en lang Diskussion, og jeg blev ved at forlange, at de skulde give til Kende, om de vilde kunne gaa ind paa dette Forslag eller ikke. Saa fik vi endelig en Afstemning, men de stemte naturligvis alle sammen imod undtagen jeg.

Saaledes har altsaa Sagen udviklet sig til dette Øjeblik: vi have faaet 88,000 Kr. og have 14—15,000 Kr. til gode endnu, og der løber stadig Renter paa. Men nu er det, jeg navnlig vil henvende mig til det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen). I samtlige Højreblade refereres ordret, saa jeg maa gaa ud fra, at Referatet er rigtigt, en Tale, det ærede Medlem holdt til General Bahnsen, da han afleverede de 88,000 Kr. til ham, idet han tilføjede blandt andet: „en Beklagelse af den øjensynlig planlagte offentlige Forfølgelse, som Generalen var bleven Genstand for, og hvortil det omhandlede rent private Gældsforhold kun havde været den ydre Anledning, medens den virkelige Grund maatte søges andetsteds“. Nu vil jeg tillade mig at spørge det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds, hvad er det for et „andet Sted“? hvad sigter det ærede Medlem til? Det ærede Medlem kan vel begribe, at naar man sidder og er med til at have det moralske Ansvar for en Sum Penge, som man administrerer, vil man se saa vidt muligt at faa de Penge ind, som ere paa Vej til at gaa tabte. Vilde det ærede Medlem ikke anse det for en skammelig Insinuation, hvis man f. Eks. sagde om ham: Han kan sagtens være med til at løse Penge ud til Betaling af General Bahnsens Gæld, han kan sagtens sætte sig i Spidsen for et saadant Fortagende, han, der har tjent Hundrede Tusinder, maaske Millioner paa Københavns Befæstningsanlæg — hvor mange har han f. Eks. ikke tjent ved Anlægget af Middelgrundsfortet, det er kun en simpel Tak, han skylder Bahnsen, naar han nu vil hjælpe ham. Det forekommer